

Tadeusz Szczurek

Gorzów Wielkopolski. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 13, 29-30

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niewątpliwie miało związek i wpływ na charakter osadnictwa kultury ceramiki wstęgowej i lendzielskiej.

Badaniami objęto północną krańcową część stanowiska. Zbadano obszar 4,5 ara. Odkryto 29 obiektów osadniczych, w tym 24 obiekty związane z osadnictwem kultury lendzielskiej; z jej młodziej fazy oraz 5 z osadnictwem kultury łużyckiej /IV-V okres epoki brązu/. Na badanym obszarze nie stwierdzono śladów osadnictwa kultur poznanych w poprzednich sezonach badawczych.

Obiekty kultury lendzielskiej związane są z ziemiankowym osadnictwem mieszkalnym i gospodarczym. Są to jamy kształtu prostokątnego i owalnego o płaskich dnach; w wypełniakach ich wystąpiła polepa ze śladami odcisków żerdzi. Liczne, w jednej z jam, fragmenty pancerzy żółwi i muszli małży dowodzi o specyficznym jej przeznaczeniu. Wszystkie obiekty wykopane były bezpośrednio w mocno zbitym gliniastym calcu. Nie zauważa się występowania obiektów lendzielskich na stokach terasy, gdzie bezpośrednio pod humusem występuje piasek lub żwir. Wypełniaka jam są jednolite. Stanowi je brunatno-szara ziemia o dość dużej spoistości. Wśród inwentarza ruchomego najliczniej reprezentowana jest ceramika. Są to fragmenty mis, naczyń wazowatych, naczyń gruszkowatych, czarek oraz cylindryczny paciorek. Z reguły naczynia posiadają karbowane krawędzie wylewów i uch oraz załomów brzuśców, rzadziej występuje ornament rzędów nakłuc oraz plastycznych listewek. Wśród współwystępujących kości zwierzęcych zauważa się dużą ilość kości krowy, świnii i owcy oraz poroża jelenia. Poza tym znaleziono sztyko kościane, siekierkę kamienną oraz półfabrykat motyki z poroża jelenia.

Obiekty kultury łużyckiej, która jak wynika z poprzednich badań zlokalizowana jest na zachodnim stoku terasy, stanowią jej krańcowy zasięg. Wystąpiła w nich charakterystyczna dla tej kultury ceramika przeważnie grubościenna o schropowanej i obmazywanej powierzchni oraz szpila brązowa z półkolistą główką. Osada datowana jest na IV-V okres epoki brązu.

Materiały przechowywane są w Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku.

Badania na stanowisku będą kontynuowane.

GORZÓW WIELKOPOLSKI
Stanowisko 10

Muzeum Okręgowe
w Gorzowie Wielkopolskim

Badania prowadził mgr Tadeusz Szczurek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Gorzowie Wlkp. Piąty sezon badań. Pozostałości osady kultury pucharów lejkowatych fazy młodziej.

Badaniami objęto obszar 400 m^2 /łącznie przebadana powierzchnia wynosi $1.070,5 \text{ m}^2$ / w północnej części osady, stanowiący przedłużenie wykopów z lat ubiegłych w kierunku północnym.

W bieżącym roku nie uchwycono pozostałości jam osadniczych lub podobnych obiektów. Eksplorację w całym wykopie doprowadzono do głębokości 90 cm, stwierdzając na całej miąższości występowanie materiału kulturowego. Założone przy profilach północnym i wschodnim rowy sondażowe o szerokości 1 m i długości 10 m każdy, ujawniły obecność zabytków do przeciętnej głębokości 210 cm. Mniej obfity materiał kulturowy w roku bieżącym składał się głównie z drobnych fragmentów naczyń i materiału krzemienno-odpadkowego; na uwagę zasługują trzy laurowate grociki krzemienne dokładnie łuskane na całej powierzchni.

Kontynuowane w roku przyszłym badania winny zmierzać do ukończenia eksploracji wykopu z roku bieżącego i wyjaśnienia pierwotnej funkcji zagłębienia /rowu? / w północnej części stanowiska.

Zabytki stanowią własność Muzeum Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

GRZYBOWA GÓRA, gm. Mirzec
woj. kieleckie
Zespół stanowisk "Rydno"

patrz
paleolit i mezolit

JANKOWO, gm. Pakość
woj. bydgoskie
Stanowisko 4

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierunkiem doc. dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansowała Katedra Archeologii UAM w Poznaniu. Drugi sezon badań. Osady kultury późnej ceramiki wstęgowej /lendzielskiej/ z fazy Ia i IIb, osada kultury amfor kulistych i kultury przeworskiej.

Stanowisko było odkryte i badane wykopaliskowo w 1968 r. przez P. P. PKZ w Poznaniu w związku z akcją badań ratowniczych podjętych na terenach zalewowych zbiornika wodnego "Pakość". Wznowienie badań miało na celu dokończenie eksploracji jedyne, znanego dotychczas z terenu Niżu obiektu /nr 15/ reprezentującego fazę Ia /"samborzecką"/ kultury późnej ceramiki wstęgowej oraz uzyskanie ewentualnych dalszych tego typu zespołów.

Sondaże w liczbie 7 /ogółem 98,0 m²/ założono w partii przylegającej do wykopu z 1969 r., w którym zlokalizowany był obiekt 15. Poza końcowym fragmentem tego obiektu, dalszych analogicznych zespołów nie odkryto. Należy wnosić, że osada z fazy Ia ulokowana była w niższej, obecnie zniszczonej, partii stoku doliny.

Poza wymienionym obiektem odkryto: szczytowy fragment chaty typu biskupińskiego, /faza IIb /? / kultury późnej ceramiki wstęgowej;/ jedną jamę kultury amfor kulistych oraz dwie jamy kultury przeworskiej.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.